

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Anne Lisbeth

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 132. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098736792320/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

ved Skov og Strand, hvor hun gik, hun hørte sine egne Fodtrin i Sandet, Havet havde ikke Skvalpen, Alt derude i det dybe Vand var lydlest; stumme vare de Alle dernede, de Levende og de Døde.

Anne Lisbeth gik og tænkte ikke paa nogen Ting, som man 5 siger, hun var borte fra sine Tanker, men Tankerne vare ikke borte fra hende, de ere aldrig borte fra os, de ligge bare i en Døs, baade de levendegjorte Tanker, der have lagt sig, og de, som endnu ikke have rørt sig. Men Tankerne komme nok frem, de kunne røre sig i Hjertet, røre sig i vort Hoved eller falde ned 10 over os!

»God Gjerning har sin Velsignelsens Frugt!« staaer der skrevet; »i Synden er Død!« staaer der ogsaa skrevet! Meget staaer skrevet, Meget er sagt, man veed det ikke, man husker ikke, saadan gik det *Anne Lisbeth*; men det kan gaae op for 15 Een, det kan komme!

Alle Laster, alle Dyder ligge i vort Hjerte! i dit, i mit! de 15] ligge som smaa ikke synlige Korn; saa kommer der udanfra en Solstraale, en ond Haands Berørelse, Du dreier om Hjørnet, til Høire eller Venstre, ja, det kan afgjøre det, og det lille Frøcorn 20 rystes, det svulmer derved, det sprænges, og gyder sine Safter i alt dit Blod og saa er Du paa Farten. Det er søngstende Tanker, dem har man ikke naar man gaaer i en Døs, men de ere i Røre: *Anne Lisbeth* gik i en Døs, Tankerne vare i Røre! Fra Kyndelmisse til Kyndelmisse har Hjertet Meget paa sit Regne- 25 bræt, det har Aars Regnskab, Meget er glemt, Synd i Ord og Tanker mod Gud, vor Næste og mod vor egen Samvittighed; vi tænke ikke derover, det gjorde heller ikke *Anne Lisbeth*, hun havde intet Ondt gjort mod Lands Lov og Ret, hun var meget godt anset, sikkert og hæderlig, vidste hun. Og som 30 hun nu gik ved Stranden, -- hvad var det der laae? Hun standse; hvad var der skyllet op! en gammel Mandshat laae der. Hvor mon den var gaaet overbord. Hun gik nærmere, blev staaende og saae paa den, -- sia! hvad laae der! hun blev ganske forskrækket; men der var ikke Noget at blive forskrækket over, 35 det var Tang og Siv, der laae snoet hen over en stor aflang Steen, det saae ud som et heelt Menneske, det var kun Siv og Tang, men forskrækket blev hun og idet hun gik videre, kom hende i Tanke saa Meget, hun havde hørt som Barn, al den Overtro om »*Strandvarslets*«, Spøgelset af den Ubegravne, der 40

5 paa nogen] mellem disse ord tysk breshconcept (soerstreet) fra slutn. af jan. 1859, k. 14 husker] husker det G.